

សកម្មភាព ៖ ល្បែងឆ័ត្រយោងប៉ោងប៉ោង

ចិត្តចលកាព ៖ បំណិនចលករធំ៖ ការហ្វឹកហាត់បង្កើនកម្លាំង និងសម្របសម្រួលរវាងចលនាសាច់ដុំតូច និងសាច់ដុំធំ។

៖ បំណិនចលករតូច៖ (ការហ្វឹកហាត់បង្កើនកម្លាំងនិងសម្របសម្រួលរវាងចលនាសាច់ដុំដៃ និងសាច់ដុំភ្នែក)។

បុរេគណិត ៖ បរិមាណនិងចំនួន៖ ស្គាល់និងយល់លេខតាងនិងការគណនាលេខសាមញ្ញៗ។

សិក្សាសង្គម ៖ បំណិនទំនាក់ទំនង៖ បំណិនរស់នៅក្នុងសង្គមនិងទំនាក់ទំនងជាមួយមិត្តភក្តិដែល មានវ័យប្រហាក់ប្រហែលគ្នា។

គោលបំណង

ចិត្តចលកាព ៖ វិជ្ជាសម្បទា៖ ប្រាប់បានពីរបៀបធ្វើចលនាដៃ និងដងខ្លួនក្នុងការលើក បោះ ឬទប់ឆ័ត្រយោងប៉ោងប៉ោងតាមការណែនាំ ។

បំណិនសម្បទា៖

- ប្រើប្រាស់ចលករតូច និងចលករធំ ក្នុងការទប់ លោត និងសម្របសម្រួល ចលនាដៃ ភ្នែក ពេលលេងល្បែង។
- កំណត់ចំណុចគោលដៅនៃចលនាដៃដោយការទប់លំនឹង និងការប្រតិបត្តិប្រជែង លេងជាក្រុមបានរឹងមាំល្អ។

បុរេគណិត ៖ វិជ្ជាសម្បទា៖

- ប្រាប់បានពីចំនួន លេខនិងយល់ន័យពី ១ដល់៣០ តាមលំដាប់លំដោយ ឬលើសពីនេះ។

បំណិនសម្បទា៖

- ប្រៀបធៀបចំនួនស្មើគ្នា តិចជាង ឬច្រើនជាងក្នុងចំនួន១ដល់១៥ ឬលើសពីនេះ នៃសម្ភារល្បែង ។
- រាប់ចំនួនកុមារ បាល់ ឬប៉ោងប៉ោង ក្នុងពេលកំពុងលេងល្បែង។

សិក្សាសង្គម ៖ វិជ្ជាសម្បទា៖ ប្រាប់បានពីរបៀបលេងល្បែងសេរីដែលបានលេងជាបុគ្គលឬជាក្រុម។
បំណិនសម្បទា៖ សហការ និងធ្វើការទំនាក់ទំនងល្អ ជាមួយមិត្តភក្តិក្នុងពេលលើក និងទម្លាក់ឆ័ត្រយោងបានល្អ និងព្រមគ្នា។
ចរិយាសម្បទា៖ បង្ហាញនូវស្មារតីសាមគ្គីភាព ការចែករំលែក និងការយោគយល់គ្នាក្នុងពេលលេងល្បែងជាមួយមិត្តភក្តិ។

កម្រិតសិក្សា ៖ មធ្យម និងខ្ពស់

រយៈពេល ៖ ៣០ នាទី

ឧបករណ៍ ៖ ប៉ោងៗ ឬបាល់ដែលស្រាលៗ ថង់ ឬក្រណាត់ដែលមានទំហំល្មមក្នុងការលេងល្បែងនេះ។

ការរៀបចំ ៖ ត្រៀមសម្ភារឱ្យបានគ្រប់ជ្រុងជ្រោយសម្រាប់លេងក្នុងល្បែងសកម្មភាពនេះ។

សេចក្តីណែនាំ ៖

1. សួរកុមារថា កូនៗស្គាល់ឆ័ត្រយោងអត់? ដែលឃើញអត់?
2. ប្រាប់កុមារទាំងអស់ថា ថ្ងៃនេះយើងនឹងទៅលេងល្បែងសកម្មភាពដែលសប្បាយមួយ ទាក់ទងនឹងឆ័ត្រយោង
3. ប្រាប់កុមារពីរបៀបលេងល្បែងនិងសារៈសំខាន់ក្នុងការលេងល្បែងសកម្មភាពមួយនេះ។
 - ❖ កុមារ៣ឬ៤នាក់កាន់តាមជ្រុងថង់ ឬក្រណាត់

- ❖ ដាក់ប៉ោងៗឬបាល់នៅលើចង្កំ ឬក្រណាត់
បន្ទាប់មកចាប់ផ្តើមលេងដោយធ្វើឱ្យប៉ោងៗឬបាល់រោតលើក្រណាត់ដោយកុំឱ្យធ្លាក់

- ❖ ឱ្យកុមារលេងបែបនេះរហូតគ្រប់គ្នា និងទៅតាមពេលវេលាដែលគ្រូមានជាការស្រេច។

